

TELEGRAFUL ROMÂN.

Are Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru șe-care publicare.

Prenumeratiune nouă

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Octombrie-Deceembrie al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află domiciliul, pentru al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Septembrie 1884, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie epeditura silită a sista, sau a întârzi cu espedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

„Fundațiunea Andronic.“

Din nordul Transilvaniei, 10 Septembrie 1884.

Luptăm luptă grea, însă lupta noastră este dreaptă. Și dreaptă fiind lupta noastră, cu încredere privim la modestele succese de până acuma.

Desvoltarea noastră se începe la anul mîntuirii noastre naționale. De ani 36 ne putem mișca și noi mai liber, și dacă nu am făcut minuni în desvoltarea noastră națională, vina nu este a noastră, ci a împregiurărilor, în care am trăit până la 1848 și dela 1848 până astăzi.

Ani 36 în viața unui popor sunt picătură de apă în mare. Și mai ales la noi românii acest adevăr este adevăr de aur.

Anul 1848 ne-a apucat numai cu classa țeranilor. Inteligență am avut relativ puțină, însă bună, și ea cu conștiință curată se prezentează în fața lui Dumnezeu, căci a fost la înălțimea chemării sale.

Preoțimea noastră intru nimica nu s'a ridicat pre atunci preste țerani cu inteligența. Soartea ei atunci ea și acuma era legată de soarta țeranului, și ea cu cea a acestuia de coarde plutea. Anul mîntuirii a redat libertatea românului, și cu ea posibilitatea de a progresa, de a se cultiva, în celelalte însă poporul nostru a rămas tot la coarțele plugu-

lui, și astăzi stă unde a stat la 1848. Sărăcia se poate deci explica.

De industrie și comențiu încă nu vom putea vorbi. Starea de iobăgie eschidea și posibilitatea de a se desvolta la noi industria și comerțul.

De 36 de ani ne-am pus pe lucru. Simțeam și simțim încă necesitatea de a ne forma classa mijlocie, industrieși, și pre aceștia sîm punem în condițiuni, ca ei se poată ținea concurența cu conlocuitorii nostri din patrie.

S'au aflat între noi oameni cu inimă și dare de mână, cărora le-a zăcut la inimă viitorul națiunii noastre, și ei au pus temelie industriei noastre naționale.

La acest loc cu pietate trebuie se ne aducem aminte de fericitul în Domnul Dumitru Andronic, care a agonisit o viață întreagă, a legat banul cu 10 noduri — cum s'ar ține, ca din agoniseala lui se odrășească o ramură indispensabilă a vieții noastre naționale — industria.

Fericitul Andronic și-a lăsat toată averea s'a neamului românesc.

De patru ani, dela moartea nobilului fundator publicul român aștepta mereu ca să se împartă ajutoarele provezute în testament pentru industriații români de religie ortodocșă. Fundațiunea s'a regulat definitiv și vener. Consistoriu a publicat deja concursul cu detairile cunoscute.

Consimțim și noi cu modul de distribuire a celor 5000 fl. ce s'au votat pentru anul acesta și ne bucurăm că vener. Consistoriu a dovedit mult tact și înțelepciune în afacerea acestei fundațiuni, care îndată după moartea generosului fundator prin o ciudată coincidență de împregiurări juridice era pe aci să se periclitizeze.

Acum când fundațiunea este pe deplin asigurată ni se deschide o frumoasă perspectivă pentru industria noastră națională. Mulți se vor bucura de aceste ajutoare și vor binecuvînta memoria marelui binefăcătoriu.

Dar dacă voim ca aceste ajutoare să corespundă în faptă intențiunii ce a avut fundatorul și esigențelor noastre industriale, trebuie să fim cu mare atențiune la distribuirea lor. Este adevărat, că vener. Consistoriu a formulat în concursul publicat condițiunile necesare la aceste formalități noi nu avem nimic de adaus decât să dorim ca la distribuire să se vedem însse cu strictetate acele condițiuni.

Ne vedem însse siliți a face unele observațiuni.

E de prevădut că vor concurge mulți tineri industriali la aceste ajutoare, mai mulți decât este numărul ajutoarelor votate. Deci ușor se poate în-

tîmpla ca la distribuire se fie preferiți unii și delăturați alții. Este lucru firesc că pe lângă formalități mai joacă un rol principal și recomandațiunile diferiților bărbați, cari stau în conexiuni cu domni din Consistoriu. Este cu greu a desconsidera asemenea sollicitări amicabile și de aceea mulți se tem că și aici se va întempla aceea ce de regulă se întemplă la conferirea stipendiilor. Se poate adevărat să fie preferiți indiviți, cari după o matură cumpenire a tuturor împregiurărilor locale și a persoanelor nu merită preferință. Deci este de lipsă ca la conferirea ajutoarelor Consistoriu să procedă obiectiv și să nu se lase ademenit de recomandațiuni și de considerațiuni personale. Protecțiunea joacă un rol mare preutindene și devine urgisită când ea isvorește din motive și considerațiuni de partid. Credem că vener. Consistoriu va fi la înălțimea misiunii sale și se va arăta adevărat interpret al intențiunilor fundatorului.

Aceste sînt observările subiective ce ne permitem ale face.

La aceste vom adauge și unele momente obiective:

Mai întăiu trebuie să se țină seamă de acele ramuri de profesiuni, care sînt mai puțin reprezentate, dar de o necesitate învedereată pentru poporul român. Sînt adevărat unele meserii, care nu sînt prea răspândite printre români. Aceste trebuie încurajate și spriginite prin ajutoare. Bărbații nostri din Consistoriu, dintre cari cei mai mulți sînt și membrii ai comitetului Asociațiunii transilvane, cunosc din experiență proprie starea și proporțiunea profesiunilor și vor ști să se conformeze în aceasta privință.

În a doua categorie vine a se considera — cu privire la cei ce s'au făcut măestri — locul sau orașul, unde respectivii și-au deschis meseria. Eu cred, că acei sodali cari vor să se facă măestri într'un oraș unde industria română e slab reprezentată *ceteris paribus* trebuie preferiți aceluia, cari se află într'un oraș unde industria este deosebită și se recomandă cei din orașele săsesci. Industria noastră în orașele fundului regiu e neînsemnată și nu poate susține concurența cu industria streină. Tot aceste sunt a se considera și prin orașele ungurești, situate între români. E mirare când vedem Clușul — Mureș-Oșorhei-Turda etc. seintese între români și cu industria română foarte neînsemnată. Fără că ajutoriu nu va improvisa la moment condițiunile de concurență, însă va pune basă pentru viitor și aceasta va fi de ajuns deocamdată.

FOIȚA.

Lectură oprită.

(Noveletă de E. M. Vacano.)

Contesa Emilia Gollvill-Valero era una dintre cele mai imposante dame din Roma. Se vorbea că era foarte avută, și avea în palatul seu strada Ripetta câte-va tablouri originale.

Dînsa era una dintre acele femei, la a căreia privire esclamăm cu entusiasm: Trebuie să fie fost de o frumseță îngerească!... Un entusiasm mult mai adevărat ca admirarea noastră pentru o jună fetiță — căci nu este egoistic... Dînsa era o femeie rece de și nu era. În apropierea ei te simțai ca în apropierea unei ruine tăcute. Au bătut și în acest templu imosant o inimă oare când, dar acum numai rațele unei pătrundeau în aceste ruine misterioase.

Fiica sa Cicci Gollvill era o poezie a cărei cuprins era junețea — a cărei formă era — frumseța, și a cărei refren era risul ca sunetul curat al argintului.

Cicci Gollvill avea o escelentă instructoare, ori cât de severă și strictă ar fi fost aceea: pre propria s'a mamă. — Și avea un escelent instructor în toate

sciințele ori cât de strict și sever ar fi fost acela: pre Abatele Barili.

Ea deveni sub egida acestor doi învățători model de cultură și totuși resună risul ei nevinovat prin alele de pinii din Pincio în oarele libere, și în seratele palatelor ea era dansătoarea cea mai impresorată.

Ah! și durere — ea trebuia se dansese mai mult cu principele Toțo Cesarini, vărul seu din partea repausatului ei părinte. Toțo era foarte nobil, foarte avut, avea mari protecțiuni la curte, și era mirele ei oficial.

S'a observat, că vărul Carol — din partea mamei — se amesteca prea mult în ordinele de dans ale micii Cicci.

Și el totuși are un mic oficer fără gagia. Să-l depărtezi cu forță. Această procedură ar fi întru înaintea inocenței ce poate schintia adevărului. Nu! se mulțămără simplu cu grăbirea proiectatei căsătorii între palețile Cesarine, și Valero; și totdeodată opriră pre mica Cicci dela cetirea ori cărei cărți albastre.

Vărul Carol avea — cu toate că era Bersalier — o mică bibliotecă strinsă din toate resortele literaturii, și această mică bibliotecă era legată în pânză albastră: și în aceste cărți albastre cetea Cicci cu predilecțiune, aceasta s'a observat — și aceste cărți albastre pre multe locuri le subtrăgea oare cine cu cerusa albastră pân'a nu călători în palatul Valero —

și acesta s'a observat. Eată dar cauza din care strictul învățătoriu opri junei frumseți cetirea cărților „albastre.“

Dar într'o și

Oh! era o frumoasă și a inaugurândei primăveri, mirosul viorelelor umplea aerul — și mîne era se fie ultimul bal, în saloanele drăgălașei și vialei madame Barbe Rossi. Atunci fără veste — la oară neîndatinată surprinse Abatele Barili pre mica Cicci în odaia ei.

Oh! ceriule! ce ascundea copila între crețele rochiei sale sub evantaliul seu pre care-l purta hors de saison, și care numai în oara balului avea se o re-corească?

Era — abatele a vîdut prea bine — o carte albastră, o carte urgisită.

El ceru „corpua delicti.“

Dînsa nu putea să-l refuze.

Cu față severă ceti el titlul. Oh! și ce titlu! cartea se numea „Conducător și Sfătuitor onest pentru morari.“

Dar acest conducătoriu era legat albastru și acest sfătuitoriu avea locuri subtrase. Lucru natural! Și încă următoarele locuri:

„Fie care morari se teme iarna de ghiață pentru apa sa.“ și: „Sălci pe marginea apei string prea multă zăpadă, cu cât este malul mai liber, cu atât mai sigură apa.“ Sau: „Moara este ca un orologiu:

Industria la sate — n'are nici o valoare, mai ales dacă respectivii profesioniști nu sunt pe deplin calificați. La sate mici se așează mai cu seamă cârpații, cari nu sînt de nici un folos. Atari elemente nu merită a se lua în considerațiune, pentru că scopul nostru trebuie să fie a funda o industrie solidă și aceasta numai la oraș se poate obține.

Ne trebuie elemente oreșenesci, clasa de mijloc și aceasta necesitate nu trebuie pierdută din vedere.

Multe ar fi de ținut încă în aceasta materie, dar cred că vor fi de ajuns cele espuse mai sus. Nu voi se dau lecțiuni la nime, ci numai se atrag atențiunea asupra unor lucruri de importanță la distribuire de asemenea ajutoare.

Un ortodox.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

De pe valea Arieșului. Dle Redactor! Înflorirea ori căruia stat poliglot atârna dela mulțămirea perfectă a tuturor popoarelor cari 'l compun.

Până când un element al unui atare stat se sfoțază a se ridica pe conta celuilalt și își aroagă sieși exclusiv dreptul de asistență dîcînd celorlalte elemente cum dicea Malthus copiilor născuți în țeri prea înpopulate: „pentru voi nu este loc la banchetul vieții” în statul acela nu poate se domnea scă armonia deplină și nice nu poate se face pași spre înaintare. Acesta e un adevăr, despre care ne putem convinge din esperința de toate ținuturile și care 'l putem ceti adese-ori în ținuturile noastre.

Nimenea nu va pute contestă că șovinismul maghiari împing carul statului prin politica lor cătră abisul perirei.

Nemulțămirea popoarelor nemaghiare este la culme, și nu e lucru de necredut, că aceasta, continuându-se status quo... ușor va izbucni în forma unui vulcan teribil.

Popoarele de pe teritoriul coroanei ungueresci s'erăcesc pe ți ce merge în urma nenumăratelor dări directe și indirecte și a mulțimei de greutăți, cu care au de a se lupta neconținut. Să pare că cei din fruntea statului nu se ocupă cu altceva decât numai cu inventarea feliuritelor moduri, prin cari se poată stoarce mai bine țara. Lumea se întreabă mereu unde se varsă atâta bani ce se iau de pe spatelul poporului, noi îi dîcem „în punga popii” după dîcala românului.

Emigrațiunile au devenit ceva lucru obișnuit, de care nice nu se mai miră nimenea. Adevărat că încă de pe la noi până acuma n'a emigrat nimenea dar mergînd astfel cursul lucrurilor ne temem că ne vom trezi într'o bună dimineață, cu fenomene de aceste ne mai uitate prin poenile și dumbrăvile munților apuseni.

Pretutindenea unde te întorci numai, întimpini vaiete și amărăciuni încât adeseori te întrebă „ce va mai fi oare de statul acesta.”

Ori și ce conversațiune cu poporul nu poate să conste decât din tânguiri, că numai poate suporta sarcinile de acum și e silit se iee lumea în cap.

Apoi în comitatul nostru „Turda-Arieș” se pare că s'a adunat toate neașururile, cei dela putere numai caută la altceva decât să-și satisfacă intereselor lor maghiare. Fiind poporul nostru activ, deși e situat în nesce locuri nu prea productive, a avut cu ce să sature neașururile delor comitat.

Dacă lucrul se va desvolta tot astfel apoi va veni timpul, când domni vor trebui să mai caute după aur prin Arieș și după bunătați rămase dela Daci prin colțuri (stânci), căci de gata nu vor mai găsi.

Ar face un bun serviciu statului când cei dela putere s'ar decide a pipăi pulsul poporului și s'ar informa direct dela dînsul despre durerile lui, apoi când ar și căuta să vindece ranele aflate. Cu de aceste însă nu se ocupă șovinismul decât cu altele cari se poată servi idolului la care se închină cu toții ideei de stat maghiar. Este o idee fîcșă aceasta carea ori cât se vor sfoțta nu-i vor pute da ființa.

Sînt zadarnice toate încercările lor și nu va trece mult, sperăm, până când vor trebui să se trezească din orbia lor de astăzi.

Noi le-o spunem verde, dară glasul nostru rîsună în pustia, căci „Iuda cel fără de lege nu vrea să înțeleagă.” În loc de a înțelege ei ne persecută și lucră pentru ideea de stat maghiar.

Greutățile am ținut că sînt mari, deficitul nu-mai scade și ei golesc din vistieria statului pentru a înființa școli de stat unde nu este nici o necesitate. Numai de vre-o doi ani s'a înființat și pe Arieș două scoale de stat una în Ofenbaia și alta în Cămpeni, unde nu se simția trebuința. Pentru acele varsă bani din greu, ear pentru scoalele noastre nu dau nice o para. Aceasta încă e dreptate să tot deie poporul nostru și se numai iee. Nu-mi s'a dat a ceti prin ținut, că ministrul de culte ar fi dăruiat ceva pentru vre-o școală română dar scoale de stat unde nu se simte trebuința să înființeze cu ridicata.

Nu-i mirare dacă foile din Cluș recomandau cu atâta căldură pe parasitul nostru inspector scolar Moldovan Gergely ca profesor pentru catedra română la universitatea de acolo în locul lui Dr. Gregoriu Silași. În adevăr acesta s'a bine meritat pentru stat după cum 'l înțeleg maghiarii prin înființarea celor două școli. Se înșală cu toate acestea toți aceia, cari cugetă că din muntenii noștri vor pute să facă altceva decât români. În dînsii ca în toți românii este tare simțămîntul național și mai bucuros vor renunța la viață decât la națiunea lor.

Aceasta trebuie să o scie și Moldovan Gergely și toți maghiarii și se numai încerce lucruri de a lui Sisifus din mitologie.

Eu susțin cum dicea odată Pirhu despre Fabrișu că mai curînd se va abate soarele din cursul său decât acest om dela calea dreptății, muntenii noștri mai bucuros vor aștepta să le apună steaua vieții decât să-și părăsească naționalitatea lor.

Un muntean.

Onestitate ȋiaristică.

Reuniunile preoțesci proiectate de domnul protopresbiter Simeon Popescu au pus în febrilă iritațiune pe colegii noștri dela „Tribuna”, și i-au adus în incurcătura așa de mare, încât încep a deveni cam ordinari în purtare și espressioni.

Se nu se incurce lucrul.

În urma articolului nostru din Nr. 105, ȋiaritul „Tribuna” în Nr. 120 se ocupă cu „Telegrafului Român” și după multe personalități ajunge la obiect. Comunicînd scrisoarea, prin care dl Ioan Slavici fu rugat se reproducă cetitorilor „Tribunei” articolul cu pricina din „Telegrafului Român” scrie:

„N'am făcut, se înțelege, ceea ce ni se cere în această adresă, fiind că n'avem dreptul de a o face. Coloanele

„Tribunei” sînt rezervate pentru lucrurile cari nouă ne par mai importante. N'am publicat nici adresa, deoarece credem, că e compromițitoare pentru cel ce a scris-o, și n'avem nici un interes de a compromite pe un coleg, care — astăzi cel puțin — susține principii apropiate de ale noastre. Singurul lucru ce puteam face era să le facem autorilor articolului împărțire despre adresa primită și să le deschidem coloanele „Tribunei” dacă vor să răspundă. Aceasta am și făcut-o.”

Noi am arătat deja cetitorilor că citatul articol este falsificare tendențioasă și calumniare de tot ordinăria. Am voit însă să se curme cauza în mod onest, și am crezut că mijlocul cel mai potrivit, calea cea mai scurtă este, dacă cetitorii „Tribunei” se vor convinge din propria întuițiune despre starea lucrului.

Ce fac colegii dela „Tribuna”? O spun fără sfială că coloanele Tribunei sînt rezervate pentru lucrurile care lor le par mai importante. Tot așa opină și despre publicul lor.

Se ne ierte colegii dela „Tribuna”.

Ei despre ei pot avea asemenea opiniuni sinistre, nu le permitem însă insinuarea de asemenea opiniuni la publicul lor. Publicul român până acuma n'a admis șarlatania nici chiar în ȋiaristică, care este factor important în viața noastră națională. Publicul român în onestitatea sa a pretins totdeauna ca ȋiaristica românească sau se lupte cu arme oneste cu devisa: „Dreptatea și adevărul mai presus de toate,” sau se înceteze.

Spiritul de ȋidan infiltrat fără sfială în inima românului de unii dintre colegii dela „Tribuna” — excepționăm pe domnul Slavici — spiritul de ȋidan, șarlatania, n'a prins la români, și dacă va voi Dumneșu nici nu va prinde. Respingem deci în numele publicului român și spre salvarea onestității presei române dela noi insinuarea surorii din Strada Cîsnădiei.

Excepționăm pre domnul Slavici, căci la Domnia sa presupunem ȋarie sufletească. Abia o s'apetămăna a trecut de când domnul Slavici la adresa presei ungueresci scria unele ca acestea: „Se iau părți isolate din articulele noastre, se traduc reu, se interpretează fals, se trag din aceste false interpretări false conclusiuni, și astfel ne pomenim de odată în raporturile biroului de presă schimonosiși, de nu ne mai cunoascem pre noi înșine.” „Tribuna” numărul 110 a. c. dela 29 August.

Ceea ce impută „Tribuna” presei maghiare, o face „Tribuna” față cu noi, și aici nu poate vorbi domnul Slavici.

Se cerea ca „Tribuna,” dacă ține la demnitatea sa, să fie onestă față cu noi din respect cătră publicul seu chiar, și sau se rămână pe calea adevărului, sau se spună că chemarea ei nu este a lupta pentru adevăr, și noi o lăsam în numele Domnului.

Dacă nu-i par importante cele scrise de noi, pentruce reproduce lucruri neimportante după părerea ei, pe care le falsifică spre a le face importante, și falsificate le aruncă în spatelul publicului român?

Aceasta nu este caracter românesc, este caracter de ȋidan introdus acuma în ȋiaristica noastră.

Collegii dela „Tribuna” se mai fac naivi și ne întreabă: cine grăiesce prin coloanele „Telegrafului Român”? și cine ia răspunderea pentru cele scrise în „Telegrafului Român”?

Ne mai spune apoi că congresul nu, sinodul nu, consistoriul (???) nu.

La ȋiaritul „Tribuna” redactor responsabil este domnul Păcurariu, director domnul Slavici.

O ȋi rece face ca moara să se oprească, în lipsa unui morariu activ.”

Abatele scia destul. Câte cuvinte de simpatie o fi schimbat vîrul Caroli cu Cicci în afundăturile ferestrelor sub umbra perdelelor, la petreceri de casă. Dacă aceste construcțiuni avem deja un înțeles profund și tainic.

Abatele era un bărbat rece, sever, întunecat; și mai rece, mai severă mai întunecată deveni fața lui la cetirea fie-cărui cuvînt.

În fine se întoarse cătră elevă sa, cătră sêrmana mică Cicci.

„Dta ai cetit într'o carte albastră!” dîse el.

Ea frîngea evantaliul seu, se revoltă în contra tirăniei, dar se rușină și de neascultarea sa.

„Ce vină am dacă cartea este albastră.”

„Dta scî prea bine, că albastră-ți este oprită” replică el aspru și rece. Și mai ales locurile subtrase. Dînsa rîse mînioasă. „Doară o fi ertat să-mi subtrag roate de mori”; strigă ea.

„Roate de mori!” Făcu asprul abate serios.

„Cugeti doară Contesine că eu nu înțeleg aceste locuri?” Aceste ȋiceri nevinovate devin priu subtragera cu cerusa albastră o crimă! Ele sună: Fiecare morariu se teme eara de ghiață pentru apa sa. Se numesc: Eu proprietariul acestor cărți albastre me tem de inimicul abatele Barili pentru

amorul nostru, păzescete de el.” Apă „cu cât malul este mai liber — se chiamă: cu cât te alipesci mai puțin cătră familia Dtale — cu atâta mai bine! și în sfîrșit, face ca moara să se oprească — este ea: Eu voi deveni infidel dacă nu te hotărăsc degrabă! Așa e copilă ușoară?”

„De unde scî Dta aceste?” întrebă Cicci cu mirare.

Abatele o privi cu serioșitate.

„Copilă ce ești! timpul, esperiența și îngrigirea pentru alții, m'a învățat.” Dîse el simplu. „Acum mă duc însă la sêrmana Dtale, mamă.”

Cicci fugi după dînsul cu mâinile împreunate.

Oh! nu, mă rog nu! se roagă ea spăriată, mama și așa este de tot tristă, și eu sigur n'am comis nici un rîu.

Preotul însă dispărî.

El se duse la bêtărana contesă și-i desfășură starea lucrului. Ei nu mai vorbeau despre legătura albastră după ce cetiră împreună toate locurile subtrase.

Contesa hotărîse pre nepotul seu Cesarini pentru fiica sa, pentru că era bogat și dînsa cu mult mai neavută decum o credea lumea. Ei vorbeau împreună despre nenocirea ce ar putea resulta din căsătoria copilei, când aceasta ar alege din doi pre cel puțin bogat.

Dar aerul aromatic de primăvara a acestei ȋile strălucitoare trimise o admoniare miraculoasă în

sufletul seriosului bărbat. Și depre buzele sale tremurînde ca penaintul la resărirea erbei curgeau ca aroma de vioarele următoarele cuvinte:

Emilia! Îți aduci aminte de când eram însă un petulant oficer? Gori Ermenyi me numeam atunci. Și cum te iubeam; și ce sêrac eram, și părinții tîi ȋi opriră epistolele de coloare roșetică, și te mărîtară după vîrul Gollvill. Și eu — eu devenii prea tăcut pentru traiul soldătesc, și prea bêtărăn pentru viață. Și cum te-am regăsit — eu un serman amărât prost — prin protecțiunea unchiului Cardinal — și tu o veduvă tăcută. De atunci inima mea căreia nu-i-a fost permis se bată pentru fericirea nimenui și-ia îndreptat întreaga sa iubire spre copila ta, Emilia.

Și mi se pare că aceasta veche tragedie are să se repeteze aici. Noi ambii suntem sêrmani, Emilio. Și greu a trecut timpul până am îmbêtărit, și ne-am regăsit în oare — amici — liniștiți.

Se facem noi oare — cu a căroră putere stă — ca acesta până primăvara se înghețe — precum a înghețat primăvara vieții noastre.

Ea prinse mîna bêtărănelui învățatoriu al ficei sale. Este copila lui și ta înveți să fiu indulgentă cu dînsa? Și frumosul seu cap se pleacă preste mîna lui, și buzele sale o atinseră ca pre reliquia unui sânt.

Apoi luă cartea cea urgisită și cu ea în mînă se duse la Cicci, pre care o luă la răspundere pen-

Ne întrebăm acum și noi cine grăește prin coloanele acestei foi.

Congresul? Nu!

Sinodul? Nu!

P. asesor consistorial X? Nu!

P. protopop Y? Nu!

P. vicariu Z? Nu!

PP. Protosinceli N. N.? Nu!

Ei! Am dori se scim cine grăește dară prin coloanele acestei foi? Și aceste numai pentru paritatea de oficii și persoane între „Tribuna” și „Telegraful Român.”

„Tribuna” însă nu se oprește aici, ci în numărul următoriu 121. — continuă.

Sub titlul „Pecatele noastre” scrie: „Telegraful Român” urmează a căuta gâlceavă.”

Cetăm în numărul dela 11/23 l. c. următoarea declarațiune.

Reproduce aici declarațiunea domnului protopop Simeon Popescu și comentarele noastre din numărul 107. „Telegraful Român,” apoi face următoarele observări:

„Cu alte cuvinte articolul publicat în nrul 109 al „Tribunei” este o „falsificare”, despre care preoțimea „nici cunoscință nu are,” și preoțimea din tractul Sibiului e învitată a ne da de gol ca pe unii, care am scris acel articol și l'am publicat ca fiind venit din partea „mai multor preoți.”

Dintre două una: ori este adevărat ceea ce insinuă „Telegraful român,” și atunci este o rușine pentru publicul român, că există și poate exista un diar ca „Tribuna”; ori nu este adevărat, și atunci este o rușine pentru noi Români, că poate în mijlocul nostru să se permită cineva imperținența necualificabilă de a face această insinuare.

Este o nesocotință copilărească de a crede, că prin asemenea insinuări suntem loviți noi: sunt loviți autorii articolului publicat de noi, e lovit publicul român, care ne cetesce.

E treaba autorilor să se apere față cu această lovitură și treaba publicului să judece și să răsplătească.

Noi, plini de încredere și bunăvoința publicului, ne mărginim a înregistra, și urmăm a ne face ca și până acum datoria.”

„Tribuna” bine vorbește, și ea bine știe pentru ce vorbește așa.

Sustinem cele șise, și publicul român cu toată bunăvoința sa nu va suferi ca șarlataniile să se facă în numele său.

Preoțimea din tractul Sibiului are a face din două una: sau tace, și atunci rămâne solidară cu blasfemiile din diariul „Tribuna,” sau dechiară întocmai ca domnul protopop tractual, că ea n'are cunoscință de cele ce s'au scris sub numele ei, și atunci rămân toate în cărua colegilor dela „Tribuna.”

În tot cazul onorata preoțime din acest tract are să facă lumină, dacă nu-i va preveni cu inutele „Tribuna” publicând numele celor „mai mulți preoți,” subscriși la declarațiunea, ce a publicat'o în contra „Telegrafului Român.”

Deci — să auzim!

Redacțiunea.

Invitare.

P. T. Domnii, membri ai clubului reprezentanților municipali de naționalitate română din comitatul Sibiului, sunt invitați a se întruni la o conferință prealabilă pentru congregațiunea din 17/29 Septembrie a. c. în 16/28 Septembrie a. c. la 4 oare după amiaza în Sibiiu.

Localitatea „Societății române de lectură” (strada Cisnădiei Nr. 7).

Sibiiu, 12/24 Septembrie 1884.

A. Trombițaș,
secretar.

N. Cristea,
president.

tru neascultarea sa, aici și mărturisă greșala plângând cu capul în perinele divanului, și mai târziu la peptul mamei sale.

Ce să fac — se vază ea — dacă — dacă toate cărțile lui sunt albastre — apoi ce privesc subtragera... Oh! Mamă! Doamne Doamne! cât sunt de nefericită!

Bătrâna contesă se întoarse către Abatele, care sta suridând după portieră.

Spunei că astăzi nu-i este permis a eși din odaie, nice când vărul Carol va trece pe-aci se deschidă fereastra. Cel mult va pute să sufle pe geamul ferestri se scrie cu degetul numele lui.

Apoi preste patru săptămâni vei cununa pre Cicci cu Carol. Așa-i Abate? Drept o fi oare?

Seriosul preot i sărută mâna.

Și Cicci era nebună de bucurie. Ce bun e Dumneșu strigă ea.

Poate că ambii bătrâni își vor fi pus întrebarea:

Pentru ce n'a fost și cu noi așa? Dar ei suridea.

Cine a abdis și fericesce pe alții, poate suride precum odinioară tinerii în cuptorul cel de foc.

X.

Mulțămită publică.

Pentru loteria arangiată din partea „Reuniunii femeilor române” au mai încurs următoarele obiecte:

Dna Ana de Csergedi, un blid pentru compot, 2 vase de flori, 2 ținetoare de lemnuse; d-ra Maria Papp de Grid, o pânzătură pe mijlocul mesei brodată; dșoara Eufemia Cojanu, una cutie din mosaic de pădure pentru lucruri de mână; dșoarele Ana și Maria C. Pop, una perină de canapea brodată, 3 serviete pentru poame brodate; dnul N. F. Negruțiu redactor, un album de pele, una mapă de scris 1 notes de peluche vână, 1 notes de atlase; dna Maria Candrea, 2 pocale pentru bere; dșoara Aurelia Candrea, una brodărie pentru țitior de ștergere; dna Eufemia Albescu, 1 covor țesut; dna A. Morariu, un blid de sticlă deșert; dna Judita Almășian, una traistă de lână; dșoara Sfmira Motora, 1 ștergar, 1 servet țesătură țerănească; dna Aloisia Muciu Urechia, un blid pentru poame, una tavă pentru lampă și 5 metri ciucuri naționali; d-ra Maria Bologa, 1 țitior de carte de vizită din bronce dșoara Justina Roman, una corfă de hârtie cu brodărie; dșoara Maria Roman, una corfiță pentru lucru de mână cu brodărie; dșoara Mariți I. Muntean, una perină de canapea brodată; dnul Corneliu Aiser amplot, 1 port-tăbac cu aplicațiune; dnul Anania Trombițaș asesor consistorial, una opincă de terra-cossa ținător de juvaere; dna Zoe Petric colectantă, una păreche păpuși brodați; dșoara Maria Grădinariu, 1 țitior de chei în mosaic de pădure; dșoara Victoria Popoviciu, 1 țitior de tutun în mosaic de pădure; dna Elena V. Voina, 6 serviete pentru poame cu brodărie; dșoara Victoria St. Iosif, una placă de cămașe croșetată; dșoara Sofia C. Popoviciu, 1 etager de perine cu aplicațiune; dșoara Maria Muntean, una perină de divan croșetată; dna Susana Nanu, una pânzătură țesătură proprie; d-ra Elena G. Rusu, 2 funduri de perină croșetate; d-ra Ecaterina Rădulescu, 2 funduri de perină croșetate; dșoara Iulia Androne, 4 metrii dentelă croșetată; dșoara Elena Th. Nicolau, 8 metrii dentelă croșetată; dșoara Lucreția Petric, una pantlică brodată pentru pușca de vână; dșoara Maria Dumitru, una taviță de hârtie; dna Octavia Stănescu n. Bariț 4 sticle cu dulceață; dna Agapia I. Droc, 1 Blid în argint și cristal pentru înghietată; prin dnul I. German colectant; dna Amalia Albu, 2 păhare de flori; dna Iuliana Zeri, 1 ștergar; Econoama Eva Opreș, 1 ștergar, una merindeată; dna Ana Ilieș, 1 ștergar; dna Maria Bontescu n. Bariț, una liră turcească; dna Ecaterina Prișcu, una corfiță de bilete cu brodărie; dna Maria Gligor, colectantă, un ștergar brodat, una servietă pentru poame brodată; dna Carolina Bubenic, un călimar, una perinută pentru ace; dna Carolina Pag, 1 cadru pentru fotografie, un țitior de orologiu; dna Irina Tomuța, una periniță pentru ace, 1 servet pentru poame; dna Tecla Comșa, 1 sort italian brodat; dna Carolina Comșa, 1 acoperitoriu pentru cilindru de lampă; dna Iulia Szabo, 1 buchet de flori artificiale; dna Gizela Murerescu, 4 inele pentru servete brodate; dna Valeria Murerescu, una tavă pentru lampă; dna Albertina Criscior, una corfiță de bilete din ață; dna Amalia Bolboacă, una păreche legături de ciorapi cu aplicațiune; dna Eufemia Bolfa, una corfiță de bilete din lână; dna Georgina Beovicu, 1 însemnător de cetit; doamna Maria Beovicu o tavă pentru lampă din lână; dna Ana Sida una tavă pentru lampă din lână; dna Eugenia Borlea, una căciulă comodă; dna Eugenia Hubrich, 1 acoperitoriu de cartofi croșetate; dna Teresia Gyarmati, 1 ținător de orologiu; dna Adelina Tod, 1 album pentru fotografii de format mic; dna Gunicunda Ulain, un vas de flori; dna Florentina Stupniczki, una periniță pentru ace: dna Hermina Loos, una servietă pentru poame brodată; dna Teresia Magdu una servietă pentru poame brodată; dna Maria Gyarmaty, 1 acoperitoriu de cartofi croșetate; dna Maria Ribiczei, una placă de cămașe croșetată; dna Ana Ribiczei, una traistă croșetată pentru școlărițe; dna Irina Kertzo, dentelă pentru una păreche ciorapi impletită; dna Irina Adam, 1 servet pentru poame brodat și croșetate; dna Ida Comșa, 1 însemnător de cetit, ciucuri implețiți pentru ștergar; dna Iudita Todescu colectantă, 1 cămașă femeiească după portul țerănesc din Bucium; Crișan Maria lui Nicolae 1 traistă țesută din lână colorată; Ciora Elena lui George, 1 merindeată; Ciora Ana lui Ilie, una traistă din lână colorată; Danciu Savi lui Ioan 1 măsurică. Crișan Sofia lui George, 1 ștergar 1 merindeată; Jurgiu Susana a Niculiți, 1 merindeată; Maria Susana, 2 coți jolgiu; Jurgiu Sofia lui Iosif 2 coți pânză; Jurgiu Sofia lui Ioan, 1 ștergar, una traistă; Jorgu Maria, lui Candin 1 ștergar 3 coți pânză; Danciu Nastasia, lui Alesandru 1 merindeată; Tomuși Anica lui Nicolae, 1 traistă din lână; Buth Iustina lui Ionuț 1 traistă din lână; Ferru Elena lui George, 1 traistă

din lână; dșoara Maria Tomuși Teodor, 1 servet țesătură proprie; Tomuși Iudita lui George 1 merindeată 1 traistă; Dna Maria A. Pecurariu colectantă: 1 față de masă de filet brodată; dna Amalia N. Dima 1 pânzătură pe mijlocul mesei filet și croșetată, 1 servet pentru poame croșetate; dna Mina Pop 1 corfiță de părete cu brodărie; dșoara Adelia Popoviciu, 1 însemnător de cetit; dșoara Ema Popoviciu dentelă pentru o păreche ciorapi; dșoara Valeria Popoviciu, o păreche legături pentru ciorapi brodat. Dșoara Anica M. Dima 1 servet de pâne brodat național; dșoara Maria P. Simtion colectantă: 1 sort italian țesătură proprie; dna Maria P. Simtion n. Henteș un ștergar țesătură proprie; dna Maria Popa Necșa, un sort italian țesătură națională; doamna Ana Imberuș, 4 Entre-Deux croșetate; Doamna Maria D. Comșa, una farfurie de cusitor masă. dna Elena Alecsie Verza colectantă, 1 față de masă de bumbac croșetată; dșoara Ana Georgiu Verza, 1 față de perină filată; dna Maria Stefan Tocitu, 1 ștergar de pânză bumbac; dna Paraschiva I. Dariu, 1 corfiță pentru bilete; dșoara Maria R. Tocitu, 1 ștergar de pânză; dna Maria I. Dorca, 1 păreche pantofi cusuți cu lână; dna Maria St. Dragomir, 1 servet de pânză; dșoara Maria Popescu, 1 pantof pentru orologiu; dșoara Eugenia Popescu, 1 țitior de orologiu din mosaic de pădure; dșoara Lucreția Popescu, 1 însemnător de cetit brodat; dna Maria Stoian, 6 servete țesătură de casă; dna Valeria I. Găvrus, 1 cămașă bărbătească din borangic cusută cu arniciu; dna Maria Victor Popea, 1 ștergar pentru cap din borangic; dna Maria Radu Butu, 1 ștergar de pânză; dna Paraschiva Petru Manole, 2 servete pentru masă; dna Emilia N. Chiorniță 2 ștergare cu brodărie; dșoara Maria Maximilian, 1 taviță pentru lampă cu aplicațiune. Dșoara Maria (orfană) Nic. Șteflea 2 cătrînțe săliștenesci țesătură proprie. Dna Elisabeta P. Popp, colectantă: 2 vase de flori, Dșoara Elena P. Popp, 1 perină pentru fotel croșetată și brodată. Jehovah de Karmen Sylva orig. Dna Zinca Pandrea 1 corfiță pentru lucru brodată. Tomușiu Anica, ajutor în bani 30 cr., v. a.

Pentru bunăvoința documentată față cu școala reuniunii comitetul le exprimă mulțămită pe calea aceasta.

Varietăți.

* (Cas de moarte). În Turda a reposat la 11/23 Septembrie a. c. **Ludovica Moldovan** născută **Stwerteky**, soția domnului avocat **Anania Moldovan**.

* (Deputați la congres). Pentru congresul național bisericesc s'au ales deputați mireni:

În cercul I. Sibiui, domnul Iacob Bologa, cons. aulic în pensiune; cercul II. Seliște, dl Eliă Macellariu, cons. gub. în pens; cerc. IX. Alba-Iulia, dl Rubin Patița, adv.; cerc. XI. Turda, dnul Parteniu Cosma, adv.; cerc. XII. Cluș, dl Petru Roșca, oficial la consistoriul arhidieceșan.

* (Din viața generalului archidieceșan). Într'una din zile, dl Dr. Fialla fiind chemat în grabă la dl Ioan Cantacuzin, fiul fostului caimacan al țării, Costache Cantacuzin, a căruia casă i sta totdeauna deschisă, nu întârziă a se prezenta, căci știa foarte bine că trebuia se fie cine-va din curte, bolnav. În adevăr, unul din viđitii se îmbolnăvise după aparențe destul de grav. D. Fialla, vizitându-l și găsindu-l amețit de spiritoase, i prescrie un purgativ, dîcându-i pacientului se ia doftoria în două rënduri, lăsând la mijloc un timp de un cias. Dar ce se întimplă? Abia luă din medicament jumătate și nenorocitul muri ca trăsniț. Îndată toți se gândiră că aici au de aface cu un cas de înveninare și dl Cantacuzin sigilă însuși restul din medicament trimițându-l drului Davila, care pe vremea aceea era inspector sanitar, general civil și militar.

După ce se înformă Davila de toate cele întemplate, esamină bine restul medicamentului, rupse sigilul și béu ce mai rămăsese în sticlă, până la fund, dîcînd: „A murit vizitului de prima jumătate atunci eu trebuie să mor de cealaltă, de unde nu, doctorul nu e de bănuț.”

După un ceas, dl Fialla se pomeni cu o scrisoare din partea lui Davila, rugându-l să vie până la dînsul. Conformându-se acestei invitații tînerului doctor, căci dl Fialla era pe la începutul carierii d-sale 'l află pe Davila la masa de lucru cetind. Davila era sănătos. Medicamentul nu era otravă! Faptul acesta, de o colegialitate plină de nobleță e de o vigoare antică.

(Comunicat de dl Dr. Fialla.)

Posta Redacțiunii.

Domnului „U” din protopresbiteratul Alba-Iulia. Te rog se binevoesci a ne spune cine ești, ca se putem reflecta la corespondența trimisă. Scrisori anonime nu putem publica.

Nr. 3335. Plen.

[876] 2-6

CONCURS

pentru stipendii și ajutoare din
fundațiunea Andronic.

Din fundațiunea Andronic
sunt de a se conferi pe anul 1885
următoarele stipendii și ajutoare:

a) **una sută** de stipendii și
ajutoare de câte 30 fl. pentru tineri,
cari au intențiunea de a se aplica ca
noviți la meserie și industrie,
apoi pentru învățacei aplicați deja
la meserie și industrie, și în fine pen-
tru învățacei, cari au devenit sodali
(calfe) în anul curent 1884;

b) **unsprezece ajutoare** și
anume: **cinci** câte de 100 fl., **patru**
câte de 150 fl. și **două** câte de 200 fl.
pentru sodali (calfe), cari sunt în
condițiunile recerute de a se face
măestri;

c) **două stipendii** de călătore,
și anume: **unul** de 200 fl., **ear**
altul de 300 fl. pentru sodali (calfe),
cari voesc a călători afară din patriă,
pentru a se perfecționa în meseria
sau industria lor.

Toți cari voesc a concurge la
aceste stipendii și ajutoare trebuie să
dovedească:

a) prin atestat dela oficiul paro-
chial concernent, că sunt români greco-
orientali din Transilvania;

b) prin atestatul oficiului comu-
nal, starea averii proprii și a pă-
rinților;

c) prin atestatul oficiului paro-
chial, la care aparține concurentul sau
familia concurentului, dacă trăesc pă-
rinții, câți copii minoreni sunt, câți
din acestia umblă la școală?

În special **tinerii**, cari au **in-**
tențiunea de a se aplica ca noviți
la meserii și concurg la un stipendiu
câte de 30 fl., afară de recerințele
generale indicate mai sus trebuie să
mai întrunească următoarele condi-
țiuni:

1. Se nu fie mai tineri de cât de
12 ani;

2. Se fie absolvat cu succes bun
cel puțin școala elementară (atesta-
tele școlastice);

3. Se fie încheiat contract cu
măestrul conform §-lui 61 al legii
industriale (art. leg. XVII: 1884), ceea
ce se va dovedi prin așternerea con-
tractului.

Învățaceii aplicați deja la mă-
estrie sau industrie, cari concurg la
stipendiu câte de 30 fl., afară de re-
cerințele generali, trebuie să mai în-
trunească următoarele condițiuni:

1. Se fie angajați la vre-un mă-
estru cu contract, care să se alătore
la cerere.

2. Să aibă purtare bună dove-
dită cu atestat dela măestrii, la cari
au fost și sunt aplicați.

Sodalii, cari concurg laaju-
toriu anual câte de 30 fl., afară de
recerințele generale trebuie să întru-
nească următoarele condițiuni:

1. Să fie devenit în anul 1884
sodal (certificatul de sodal).

2. Să aibă atestat dela măestri
despre purtarea bună. Se producă și
alte documente recomandatoare; pre-
cum d. e. dacă sunt membri ai vre-
unei reuniuni de sodali (certificat dela
presidentul reuniunii respective).

Sodalii, cari concurg laaju-
toriu câte de 100 fl., 150 fl. și 200 fl.,
pentru a se putea face măestri, au să în-
trunească afară de recerințele gene-
rale încă următoarele condițiuni:

1. Se fie declarați în regulă so-
dali (certificatul de sodal).

2. Să fie lucrat cel puțin 3 ani
ca sodali (certIFICATE dela măestri).

În cerere se arete anume: unde
voesc a se așeza ca măestri și ce
fel de mijloace bănesci mai au, ase-
menea să producă și alte documente

mcomandatoare, pecum d. e. că sunt
reembri ai vre-unei reuniuni de sodali
(certificat dela presidentul reuniunii
respective).

Sodalii, cari concurg la vre un
stipendiu de călătorie câte de 200 fl.
sau 300 fl., afară de recerințele gene-
rale, au se mai întrunească următoa-
rele condițiuni:

1. Se fie absolvat cel puțin 4
clase gimnasiale sau reale (atestare
de școală).

2. Să fie declarați în regulă so-
dali (certificatul de sodal).

3. Să fie lucrat cel puțin trei
ani ca sodal (certIFICATE dela măestri).
Concurenții la aceste stipendii
de călătorie au să arete în cererile
lor, în ce limbi știu vorbi și scrie, și
care este planul detaliat al călătoriei lor.

Dela toți concurenții de
ori ce categorii se recere, ca cererile
lor să fie scrise și subscrise cu mâna
lor proprie și adresate consistoriului
archidieceșan gr. or. din Sibiu, și se
între aici cel mult până la **1 De-**
cemvrie a. c. stilul vechiu.

Cererile sosite după termenul de-
fapt și cele ce nu vor fi instruate pre-
cum să recere mai sus, nu se vor lua
în considerare.

Dat din ședința plenară a con-
sistoriului archidieceșan ținută în Si-
biu, 14 August, 1884.

Miron Romanul m. p.,
archiepiscop.

Nr. 252

[877] 2-3

CONCURS.

Pe baza statutului organic §. 63
combinat cu §. 23 pct. 5 și a instrucțiu-
nei votate de sinodul archidieceșan la
13/25 Aprilie 1877 Nr. 191 §. 7, prin
aceasta se publică concurs pentru în-
deplinirea postului vacant de proto-
presbiter în tractul Trei-scaunelor.

Fiitorul protopresbiter ca atare
va fi totodată și paroch în locul cen-
tral al tractului și anume în Seps-Sân-
Georgiu, care de presinte fiind ocupată,
fiitorul protopresbiter numai după deve-
nirea ei în vacanță va putea să o
ocupe.

Emolumentele împreunate cu acest
post protopresbiter sunt:

a) Venitele ordinari protopresbi-
terali, cari stau din ajutorul de stat
și din tacele, ce încurg pentru ședu-
lele de cununie, pentru vizitarea co-
munelor tractuali, pentru procesele di-
vortiali și pentru alte speciale func-
țiuni protopresbiterali.

b) Venitele ordinari ale parochiei
de a III-a clasă din Seps-Sân-Geor-
giu după devenirea ei în vacanță.

La postul acesta pot concurge
numai bărbați apti și bine-meritați pe
terenul bisericesc și școlar, în special
aceia, cari după o pregătire cel pu-
țin de 8 clase gimnasiale sau reali cu
testimoniu de maturitate, au terminat
studiile teologice la vre-unul din in-
stitutede metropoliei noastre și au sus-
ținut cu succes bun esamenul rigoros
de calificățiune; sau cari, după pre-
gătirea de mai sus indicată, au termi-
nat studiile teologice la vre-un insti-
tut ortodocs afară de metropolia no-
astră, dară apoi a depus esamenul de
calificățiune înaintea comisiei esam-
inatoare a Consistoriului archidie-
cesan.

Pot însă concurge și fără testi-
moniu de calificățiune profesorii de
teologie și preoții chirotoniți înainte
de întroducerea esamenelor de quali-
ficățiune, dacă în celelalte au quali-
ficățiunea prescrisă mai sus.

În mod excepțional mai pot con-
curge și fără prescrisă calificățiune
gimnasiale acei administratori proto-
presbiterali, cari din privire la apli-
cabilitatea lor, la zelul și acurateța ma-
nifestată în administrarea protopre-
sbiteralului vor avè dela Consistoriul
archidieceșan (plenar) specială îndrep-
tățire la acest concurs.

Cei ce voesc a concurge la acest
post au să așterne suplicilele concu-
suali la Venerabilul Consistoriu archi-
diecesan în Sibiu în restimp de 30 zile
dela prima publicare a acestui concurs
în foaia „Telegraf Roman“, alăturând
câte o tabelă de calificățiune, carea
să conțină date esacte și speciali în
următoarele rubrici: numele, caracte-
rul (rangul bisericesc) și locuința con-
curentului, anii etății (anul, luna și ziua
nascerei), studiile pregătitoare afară
de cele teologice (anul, locul și cate-
goria acelora); esamen de maturitate,
doctorat ș. a., studiile pregătitoare te-
logice (anul și locul acelora și esame-
nul de calificățiune); serviciile de până
acum pe terenul bisericesc și școlar
(timpul, locul și categoria acelora);
în fine cunoștința limbilor și alte re-
flesiuni. Datele din această tabelă sunt
de a se întări cu documente, cari să
se accludă în original, precum: carte de
botez, testimoni școlastice și de ma-
tunitate, testimoni teologice și de qua-
lificățiune, atestate de servicii biseri-
cesci și școlastice, eventualminte toate
altfel de recomandări.

Seps-Sân-Georgiu, 2 Iuliu 1884.

Comitetul protopresbiter al
tractului Trei-Scaunelor.

președinte

Spiridon Dimian, Constantin Dimian,

adm. ppresbit.

notar.

Nr. 183.

[878] 2-3

CONCURS.

Devenind stațiunea învățătorească
din comuna Porumbacul-inferior,
protopresbiteratul Avrigului vacantă,
se escrie concurs până la 25 Septem-
vrie a. c. st. v. spre ocuparea ei, pre-
lângă un salariu de 170 fl. v. a. care se
va plăti prin repartiție dela popor.

Doritorii de a ocupa acest post
învătoreș vor avè ași așterne su-
plicile lor instruate în sensul legilor
din vigoare subsemnatului oficiu proto-
presbiteral până la termenul susarătat.

Oficiul protopresbiter al Avrigului
în conțelegere cu comitetul parochial.
Avrig 3 Septembrie 1884.

Vasilii Macsim,
admir. pprot.

Neîncungiurat de lipsă la economia de vite.**Pravuri de Transilvania pentru cai și vite cornute.**

Pregătite din cele mai aprobate mijloace de casă, corespunzătoare relațiilor
noastre economice și puseșiunii țerei noastre, cari atât ca mijloc de cură, cât și
ca mijloc preservativ nu ar trebui să lipsească la nici un econom adevărat.

Pentru cai.

Contra ciumei, șoreceilor și altor boale periculoase, precum: catarhœa
organelor de respirațiune, catarhœa de stomach, nemistuire,
colică, tusă, marasma (Abmagerung) preste tot, contra celor mai decide-
toare boale; mai departe servesc pravurile acestea la cal spre crescerea frumoasă
și-l susțin sănătos și infocat.

Pentru vite cornute.

Contra deosebitelor aprinderi și alte boale, precum: flatulencia și colică,
mai departe la vaci, dacă dau lapte puțin și slab, contra marasmei (Abmagerung)
contra apetitului perdit și cu deosebire la vitele de îngrășat.

1 pac. à ¼ Kilo 30 cr. v. a.

1 pac. à ½ Kilo 60 cr. v. a.

Pravuri de Transilvania pentru oi.

Un obiect neapărat de lipsă în economia rațională de oi, preparat din cele
mai aprobate și practice mijloace de casă, cel mai bun mijloc de cură și preserva-
tiv contra boalelor epidemice, cari domnesc mai adese ori, precum: Genuriu
vermele de plămână (Lungenwurm), călbează, cloroșea (Anaemie Bleich-
sucht), tusă, diarhœa, bubat (vêrsat) mai departe restitue apetitul perdit și
vindecă toate boalele de stomach și a organelor din lăuntru ș. a. m.

1 pac. à ¼ Kilo 30 cr. v. a.

1 pac. à ½ Kilo 60 cr. v. a.

Pravuri de Transilvania pentru rimători.

Cel mai aprobat mijloc de cură pentru rimători. Curează diarhœa, colica,
branca, precum și felurite aprinderi. — E de mare folos și pentru rimătorii de în-
grășat, fiind-că face apetit și tot odată și îngrășă.

1 pac. à ¼ Kilo 30 cr. v. a.

1 pac. à ½ Kilo 60 cr. v. a.

[708] 7-10

**Depositul principal de expedițiune la
Albert Wachsmann,**

apotecar în Borgo-Brund. (Transilvania).

Mai departe în deposit: în Sibiu, Cluș, Alba-Iulia și Sighișoara la J. B. Mis-
selbacher sen., în Bistrița la A. Kollmann, în Deva la Apotecar Josef Fr.
de Nadasch.

O mașină de vapor,

forța 25 de cai,

din renumita fabrică a lui G. Sigl din Viena,
construcțiunea cea mai solidă, bine conservată
se vinde pe prețul cel mai moderat.

Deslușirile se dau de cătră **căpitanatul**
têrgului în Noerich.

[886] 1-3

Infallibil.

Retrimitem banii
primiți tuturor ace-
lora, cari nu va avè
efect

„Roborantium“
(mijloc de a cresce barba).

El lucră cu același efect la căpătina
goală (peșugie) la căderea părului,
formarea petelor și la încăruntire.
După întrebuintare mai deasă ga-
rantăm succesul. Expedițiunea în sticle
originale cu fl. 1.50, la sticle de
probă fl. 1 prin J. Grolich în Brünn.
„Roborantium“ s'a folosit cu
succesul cel mai strălucit la slăbi-
ciunea memoriei și la durere de
cap.

Deposit principal în Transilvania:
pentru Sibiu: numai la băcănia F. A.
Reissenberger. Bistrița: Fried. D.
Herberth, farmacist. Cluș: Nicolau
Székely, farmacist. Feldioara: Wilhelm
Schneider, farmacist. Aiud: Iosif
Oberth, farmacist. Praid: A. Weber,
farmacist. Székely-Keresztur Fr. Ios.
Jaeger, farmacist.

Tot acolo se află:

„Eau de Hébé“ alifie orientale
se fă din care se nasce frăgeție, forme
frumoase și albe la trup, depărtează
petele de piele și de vêsat. — Prețul
85 cr. [713] 25

„Bouquet du Serail de Grolich.“

parfum de basmauă pentru damele ele-
gante. Dintre toate parfumurile cel mai
bun. Pentru forma cea de tot frumoasă
se poate întrebuinta și ca presente.
Prețul fl. 1.50.

Nu este înșelătorie.